

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. F. COLLEÉ, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alletoezending van brieven,annoncen,geld,enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
" " " " 8 fr. buiten " "
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. . . . . 15 "
De reklamen " " " " " " " " 25 "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genielen voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 30 MEI.

Kiezing van den 9 Juny.

De kiezers der arrondissementen Tongeren en Maeseyck, weten reeds dat M. de baron de Schiervel door reden van gezondheid genoodzaekt is van af te zien van de vernieuwing van het mandaet van senateur, hetwelk de kiezers hem over eenige weken hebben toevertrouwd.

Wy betreuren het besluit dat M. de Schiervel komt te nemen: doch wy hebben het genoegen aen de kiezers der beide arrondissementen eenen anderen kandidaet te kunnen voorstellen die te regt de algemeene achting geniet en het vertrouwen der kiezers waardig is.

M. de graef d'Arشدodt heeft toegestemt om het kandidaetschap voor de plaats van senateur aen te nemen. De kiezers kennen dezen kandidaet. M. d'Arشدodt heeft hen vertegenwoordigd, eerst in den provincialen raed, daarna in het Senaet; zy herinneren zich dat zy hem in alle omstandigheden gereed gevonden hebben om zich ter hunnen dienste te stellen en hunne belangen ter harte te nemen.

Onze beide arrondissementen zullen in M. den graef d'Arشدodt eenen moedigen en bekwamen verdediger vinden, die onze behoeften kent, en onze stoffelyke en godsdienstige belangen nooit zal laten te kort doen.

Zyne politieke overtuigingen stemmen overigens geheel overeen met die der groote meerderheid onzer bevolking. Hy behoort tot die groote katholyke opinie die in de kamers de waerborg is onzer zedelyke belangen.

De liberale associatie heeft tot heden niet beslist wat zy met de aenstaende kiezing zal ondernemen. In tegenwoordigheid van den buitengewoon byval welken de kandidaet van M. den graef d'Arشدodt ontmoet, zal zy meer dan ooit voorzigtig achten van t'huis te blyven.

Ondertusschen verzoeken wy alle kiezers van zich den 9 juny aenstaenden om 9 uren 's morgens in de kieszaal te bevinden en op hunne stembriefjes den naem te schryven van

M. den graef WILLEM ERNEST D'ARشODT,
OUD SENATUR.

M. de graef d'Arشدodt heeft den volgenden omzendbrief aen de kiezers doen toekomen:

DE BRUID VAN MOUSTOIRAC.

Tafereel uit het volksleven van Bretanje.

(Vervolg.)

— Ik herinnerde my toen, dat de *souleurs* gezegd hadden, dat ik een heiden was, en dat deed my aen God, myn eenigen beschermmer, denken. Ik werp my by deze wieg op de knieën, voor dat kleine beeld, en spreek daer het eenige gebed, hetwelk men my zonder twyfel in myne kindscheit geleerd heeft, en hetwelk ik sedert elken morgen en avond herhaelde, omdat het my in myne droefheid vertroostte, hoewel de taal my heden onbekend was:

O Werc'hez vara bénéguet,
C'hai zo guet enn oll inhouret.

— Nauwelyks heb ik deze woorden gesproken, of Mac'harite springt op en ylt naer my toe.

— Wie heeft u dat gebed geleerd?

— Myne moeder denk ik; want ik ken het, zoo lang ik my kan herinneren.

— Hoe is uw naem? Van waer komt gy?

— Ik weet het niet, ik ben ten verloren kind, zonder familie en zonder vaderland.

— Vervolg dat gebed, herneemt zy bevende en sluit de hut weder om my te beveiligen.

— Ik eindig de heilige woorden en Mac'harite werpt zich in myne armen.

— Dat is het wel, dat is het wel! roept zy met afgebroken stem uit. Myn droom bedroog my niet. God waerschuwde my opdat ik niet van vreugde zou sterven. De *korrigan* hebben my myn Pol weêrgegeven. Daer is hy, groot en schoon, ik herken syne blauwe oogen, zyn breed voorhoofd, zyne lange gouden hairen.

Mynheeren,

M. de baron de Schiervel heeft zynen uitdrukkelijken wil te kennen gegeven van zich den 9^{en} juny aenstaende niet meer aen uwen keus aen te bieden. De plaats van senateur aldus open staende, bied ik my met vertrouwen aen om hem te vervangen als senateur van uwe arrondissementen.

Gy hebt myn gedrag en myne politieke principen kunnen beoordeelen, zoo wel in den provincialen raed als in het Senaet, alwaer ik gezeteld heb van 1843 tot 1848; ik behoort tot de bewarende gezindheid.

Ik woon in het midden van u; myne belangen zyn de uwe, en al myne poogingen zullen strekken om het welzyn en den voorspoed uwer arrondissementen te vergrooten.

Het is met dezen vasten wil, Mynheeren, dat ik my aen uwen keus durf aanbieden.

WILLEM-ERNEST Graef D'ARشODT.

Voordt, den 25 mei 1863.

Kunst- en Letternieuws.

In de *tumulus* van Walsbetz, naby Landen, zyn opzoekingen gedaan die tot een belangryken vond hebben geleid. Men heeft namelijk talryke vazen en kommen in verguld brons, potten, graffamp flesschen, muntstukken met de beelden van Nero en Faustina, ivoor en glaswerk ontdekt, in eenen gracht van meer dan twee meters onder de oppervlakte des velds.

Deze voorwerpen die meer dan 1700 jaren onder de aerde bedolven zyn geweest, zullen eersdaegs naer het koninklyk Museum van oudheden, te Brussel, gezonden worden.

Men leest in den *Morning-Herald*:

« De gezondheid van den koning der Belgen is nog verre van voldoende te zyn, en aen het hof is men zeer ongerust aengaende den uitslag zynere pynlyke ziekte. Maendag is M. Henry Thompson, de beroemde heelmeeester van Wimpole street, naer Brussel vertrokken, alwaer men hem geroepen had. Men verhoopt dat hy eenige verlichting zal kunnen verschaffen aen den doorluchtigen zieken en zyne dagen verlengen. Jammerlyk, aengezien den grooten ouderdom van den doorluchtigen monark en de moeilikheden welke zyne ziekte oplevert, heeft men geene hoop hem te behouden. »

— Zy overlaedt my met kussen, speelt met hare handen door myne haerlokken, bedekt my met brandende tranen, en drukt my; tot stikkens toe, aen het hart.

— En ik weigerde hem te verdedigen, ik wilde hem uit myn huis jagen. Maer laet men nu komen om hem te overweldigen; men zal dan zien of ik hem my voor de tweede maal zal laten ontrooven.

— Ik zelf was geheel buiten my-zelfen van verwondering en vreugde:

— Gy zyt dus myne moeder, riep ik op myne beurt uit?

— Wacht, antwoorde zy, myne kleeding met bevende hand openmakende: Pol is met een teeken op de borst geboren. Hier is het! hier is het! geen twyfel meer. Ja, ik ben uwe moeder! voegde zy, my in de armen sluitende, er by.

— Ik werp my in hare armen, uitroepende: Myne moeder! en leerde eindelyk in deze omhelzing, wat het geluk hier beneden is.

— Weldra liep de profetes als een waenzinnige heen en weder, opende hare kasten en koffers, liet my het een na het ander zien, al de herinneringen, die zy van myne kindscheit bewaerd had: myne doopmuts, myne eerste kousen, myne kleindodiën en myn speelgoed, en vooral die wieg, welke zy met zoo vele tranen besproeid had, en die zy sedert vyftien jaren elken morgen opmaekte, alsof de engelen my er elken avond in zouden terugbrengen.

— Maer zooveel aendoeningen hadden Mac'harite's krachten uitgeput; zy zakte in een en viel in zwym...

— Toen kwamen de *souleurs* en klopten schreeuwende op de deur; zy zonden haer in hanne verblinding hebben opengehoopen en my zonder verklaring hebben gedood, wanneer hun geras my myne moeder niet had weêrgegeven.

— Zy stond als eene leeuwia op, opende zelve de deur en staet op den drempel. O, wanneer gy dat verschrikkelyk

— Men verzekert dat M. Vandenpeereboom, minister van binnenlandsche zaken, zich ernstig bezig houdt met de oprigting van een monument, ten nagedachtenis van baron Surlet de Chokier, die België na de omwenteling van 1830 bestierde. De kommissie van monumenten heeft een harer leden naer Gingelom gezonden, om op de plaats waer de regent woonde, de beste plek voor een monument aen te duiden.

— De postzegels zyn niet zoo nieuw als men wel denkt. Reeds 200 jaer geleden waren zy te Parys in gebruik en in een postreglement van 1853 staet, dat brieven met een briefje waerop staet *port payé*, zonder kosten van het eene gedeelte naer het andere der stad worden bezorgd. Die vrymerken kosten 1 sous en waren op bepaalde plaatsen te koop.

— Terwyl verleden maendag M. Vanden Broeck, brouwer te Lichtaert, met eene kar steenkolen van de vaert van Gheel kwam, viel hy, digt by Casterlé, onder de wielen van zyn voertuig. Eenige personen, die in de nabijheid aen't werken waren plaetsten den man op zyne kar en stelden hem voor te Casterlé wat te verblyven, om een geneeskundig onderzoek te ondergaan; doch hy meende genoegzaam in staet te zyn om naer Lichtaert vervoerd te kunnen worden, hetwelk dan ook door een der gemelde werklieden werd gedaan. Nauwelyks echter was hy in zyne woning aengekomen, of hy gaf den geest. Men heeft geene uiterlyke verwondingen op het lichaem ontdekt.

— Vrydag der verledene week, om 6 uren 's morgens, is er brand ontstaan by J. Van Oeyen, landbouwer ten gehuchte de *Vyf huizen*, onder Olmen. Huis en stal, met al derzelve inhoud, zyn door de vlammen vernield; het vee, alsmede de schuur, heeft men kunnen redden. De eigenaar was met zyne dochter juist naer Gheel, ter gelegenheid van het pligdig feest der H. Dymphna. Men is hem daer van de ramp die hem getroffen had, gaen verwittigen. Men berekent de schade van het gebou op 2,800 fr., en voor de meubelen, granen, enz., op 3,078 fr.: totaal 5,878 francs. Het gebouw alleen was verzekerd door de maatschappij *Phoenix* voor 2,800 fr.

— In den avond van maendag laetsleden is te Swevegem een pasgeboren kind in 't geheim begraven gevonden. Het gerucht daarvan ter ooren van 't geregt gekomen zynde, heeft zich 't parket van Kortryk derwaert begeven, en 't lyk doen ontgraven. Den zelfden dag is een jong meisje, herbergierster ter plaats, wegens kindermoord naer Kortryk gevangelyk opgebracht.

— Het kan ongeveer 20 jaren geleden zyn, dat er een man van Antwerpen naer de Indiën vertrok, terwyl hy hier zyne vrouw en dry kinderen in de grootste ellende achterliet.

gebaer hadt gezien, wanneer gy die bovenmenschelyke woorden hadt gelmoord:

— Houdt op, ongelukkigen! of gaet over myn ligchaem; die jongeling is de gast der profetes, gy zult geen hair van zyn hoofd aenraken.

— Doch de uitkomst myne heeren, is u bekend; gy hebt myne vyanden als genageld aen de deur gezien... Toen gy binnenkwaemt, herhaelde ik uit dankbaarheid het gebed, en hetwelk ik myne moeder en myn leven verschuldigd ben.

Men stelle zich de levendige indrukken voor door het verhaal van den *diserruz* by ons te weeg gebragt, en welk deel wy aen die herkenning, welke wy hopeloos voorzien hadden, namen.

Al de tegenstrydigheden en raedsels werden door de volgende uitboezemingen opgelost.

Pol Trévihan was door eene heidin voor de hut van Janned geroofd. Om zyn geest te beter in verwaring te brengen, had men hem gezegt dat hy een Vlaming was en twee jaren by zyn leeftyd gevoegd; daarna had men uit zyn hoofd en hart al de herinneringen zynere kindscheit gewischt, uitgenomen het beeld van zyn land, onuitwischaer by de Bratsgners, zyne liefste voor zyn hair, onderscheidingsteeken van zyn ras, — en het gebed dat zyne moeder in het diepste zyns geheugen had gelegd.

Een der grootste redenen van zyne ontroering, welke hy sedert eenige dagen gevoelde, was, dat hy verscheidene woorden van dit gebed in de taal der landslieden had ontdekt. De droom van Mac'harite had een overeenkomstigen oorsprong zy had op een morgen den *diserruz* zien voorhygaen, en daer hy haer onwillekeurig haer zoon herinnerde, was die zoon haer onder dezelfde wezenatrukken des nachts verschenen. Wy merkten toen in haer en hem die duizend kleinigheden op, welke het familiegelact vormen.

Beiden bewezen in het kort hunne identiteit, elkander tot